

ΓΑΛΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Του FERNAND LAFARGUE

Ο ΤΥΡΑΝΝΟΣ

'Η επαναστατική κυβέρνηση του 1893 είχε δώσει την τελευταία διορία στους ύποπτους μετανάστες να επιστρέψουν στη Γαλλία...

Πολλοί θέλανε να αγοράσουν την ακίνητη περιουσία τους με δέν είχαν τόσα λεφτά. Μονάχα ο Ζάκ Μορλάν ο παλιός επιστάτης της οικογενείας αυτής ήταν ος θέσι να τὸ κάνει γιατί είχε πλοσιώσει ἐν τῷ μεταξῷ...

'Αμα τὸ χέπημα τὸν Κυρνιὸν μοιράστηκε ος κομμάτια κι' ος κατεργάσης επιστάτης εἶδε πῶς ἡ τιμὴς πού ζητᾶ ἡ Κυβέρνησις ἦταν πολὺ κατώτερες ἀπ' τὴν ἀξίαν του...

Σὲ λιγάκι ὁ Ζάκ Μορλάν παντρεύτηκε με τὴν Σαρλότα Μαριβάλ νέα δέκα ἔτη χρονῶν. 'Η καρδιά του μοιράστηκε ἔτσι μεταξὺ τῆς νέας γυναίκας του και τῆς νέας περιουσίας του.

Μὲ φορολογίες πρῶτονες γέμιζε τὴν κάσα του με χρυσάφι με και τὰ μάτια τῆς Σαρλότας εἶχαν γι' αὐτὸν ἀνεκτίμητη ἀξία. Καταπιέζοντας τὸς χωριότες πὸν τὸς κακοπλήρωνε και τὸς ἀνάγκαζε να δουλεύουν πολὺ, διπλασίασε τὴν ἀξία τὸν κτήματος...

Οἱ φτωχοὶ δὲν τολμοῦσιν να πειρᾶ ὅτε να μαζέψουν ξερὰ κλαδιά ἀπ' τὰ δάση του. 'Ο κόμος σιωποῦσε φοβισμένος και τὸ μέγαρό του ἀπομονώθηκε...

Τὸν ἄρεσε να μαζεύη χρέημα, χρέημα, χρέημα... Τιμωροῦσε ἀσότηρὰ και τὰ μικρότερα πράγματα τῶν χωρικῶν, οπκῶν τὸν ἀνδρός τῆς ἀπέναντι τῶν χωρικῶν...

— Δὲν βλέπεις λοιπὸν πῶς γίνεσαι μιστὸς κάθε μέρα και περισσότερο ;

— 'Η δυσἀρεσκεία και ἡ ἔχθρα τὸν κόμου μεγάλανε οἰγὰ-οἰγὰ. Εἶχαν ἀρχίσει πειὰ και μουσικὲς συνωμοσίες ἐναντιόντου.

'Η Σαρλότα προσέβλεπε τὴ συμφορὰ πὸν τὸς περιέμενε. 'Όταν ἔβγαινε περιπαιτο με τ' ἀμάξι μαζί με τὸν ἀνδρα τῆς, ὁ κόμος δὲν τὴ χαιρέτοσε πειὰ ! Μερικοὶ χωριότες περιπαιτοῦσαν ἐπίτοδες πολὺ οἰγὰ, προτιμώντας να τὸς πλακώσῃ τ' ἀμάξι να ἐρεθιστῇ ὁ κόμος και να ἐπαναστατήσῃ ἐναντιὸν τὸν Ζάκ !

— Δὲν βλέπεις λοιπὸν πῶς εἶ αἰτία σου μισοῦν κι' ἐμένα ;

— Και τὶ φοβᾶσαι ; τῆς εἶπε αὐτός.

— Τὸ κάθε τί. Δὲν τολμῶ πειὰ να βγῶ ἔξω !

— Ἀχ ! Σαρλότα ! τῆς εἶπε τότε με συγκίνησι. 'Αν οὐ συνέβαινε κανένα δυστύχημα θὰ ἔπνιγα τὸν τόπο μεσὰ στὴν φωτιά και σὸ αἷμα !

— Με τὶ δικαίωμα ! τὸν εἶπε με τρόμο ἡ γυναίκα του. Δὲν εἶσαι κύριος τῆς ζωῆς τῶν χωρικῶν εὐός ! Κι' ἂν ἦσο οἱ σμηνεῖνοι νόμοι δὲν θὰ ὑπερασπιστοῦν τῆς κακῆς σου διαθέσεως !...

— Ἀπὸ τὴ σκηνὴ ἀλλάξε λιγάκι τὸν χαρακτῆρα τὸν Ζάκ με ἦταν πολὺ ἀγρὰ πειὰ.

'Η συνωμοσία τῶν χωρικῶν ἦταν καλὸ ὁργανωμένη πειὰ. Οἱ χωρικοὶ εἶχαν ἀφορασίει τὸν ἀνδρα τὸν Ζάκ και εἶχαν ὀρκιστῆ να τὸν ξεκαθίσει. Τὴν ἐκτέλεσι ἀνέλαβεν ἕνας πολὺ δυσἀρεστομένος χωριότης.

Τὴν ἀνοῖξιν ἕνα πρωτὶ, ἡ Σαρλότα ἐπεθύμησε να βγοῦν περιπαιτο ἐφιπποί, γιατί εἶχε ἀδυνατήσει μεσὰ σὸν ἄγρὸ μέγαρο και εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ καθαρὸ ἀέρα. 'Ο Ζάκ δέχτηκε με εὐχαρίστσι με γὰρ. Προχωροῦσαν καβάλλα σὸ δάσος κορβεντιάζοντας. 'Ἦταν καβάλλα σὸ ἴδιο ἄλογο.

'Η ἡμέρα ἦταν ἡλιοφάνης. Καρὰ Θεοῦ ! Στὸ γυρισμὸ τὸς παρατήρησαν μεσὰ ο' ἕνα σκοτεινὸ μέσο τὸν δάσους ἕνα λαθροθήρα πὸν τὸς ἀκολουθοῦσε ἀπκονιὰ.

'Η Σαρλότα ἀνασπκώθηκε ἀνήσυχη να δῆ καλλιτέρα. Αὐτὸ περιέμενε και ὁ ἀγγιστος ἐκείνος. Μιὰ ἀσπραπὴ βγήκε ἀπὸ ἕνα ἄκμον κι' ἕνας προβολισμὸς ἀντίχτησε.

Τὸ ἄλογο οπκώθηκε ὄρθιο. 'Η Σαρλότα ἀγκάλιασε τὸν ἀνδρα τῆς φωνάζοντας με λαχτῆρα :

— Χτυπήθηκες, Ζάκ ;

'Εκείνος δὲν ἀπάντησε.

— 'Εγὼ γλῶτωσα, τὸ ξανάπε. Πόσο εἶσαι ὄμως κίτρινος ! Μήπως λαβῶθηκες, πέ μου ;

'Εκείνος ἔμενε βουβός. 'Η Σαρλότα ἔσκαψε τότε ἀπάνω του να δῆ καλότερη.

'Ο Ζάκ κρατώντας πάντοτε τὰ χαλινάρια με τὰ χεῖλη του σφιγμένα, φαινότανε πῶς κίτταζε να τρέξῃ ὄσο δυνατὸ γρήγορα να δῆ φθόση σὸ σπιτι του.

'Αξάφνη ἡ Σαρλότα ἔρριξε μιὰ κραυγὴ τρόμου. Εἶχε δεῖ να πέφτοιν στάλες αἷμα πάνω σὴν σέλλα τὸν ἄλογου !...

— Ζάκ ! Ζάκ ! φώναξε σὸν τρελλή.

'Εκείνος, βουβός πάντοτε, ἴσιος και ἀσθηρὸς, με μάτια προσπλωμένα, τὴν κίτταζε γλῶκα με σφιγμένα τὰ δόντια, με τὴ φούχτα τὸν χερσιῦ του σὸν χαλινάρη, και τὰ πόδια του σὸν ἀναβολέα.

Αὐτὸ τὸ ἐξωφρενικὸ τρέξιμο βόταζε πένη λεπτὰ ἄκμονα και τ' ἄλογο λαχανιασμένο μπῆκε τέλοος μεσὰ σὴν ἀλλή τὸν μεγάρου. Τότε ὁ Ζάκ ἔπεσε πια σὴν ἀγκάλια τῆς γυναίκας του. 'Ἦταν νεκρός !

Μὲ μιὰ ὑπεράνθρωπη ἐνέργεια, πὸν τὸν ἔδινε ἡ ἀγάπη, ὁ Ζάκ κινώρθηκε, χωρὶς να βγάλλῃ μιὰ ἔστω φωνὴ πόνου να δῆ τρουμάξῃ τὴ γυναίκα του, να ὀδηγήσῃ τὸ ἄλογο ὡς σὸν μεγάρο. Κρατοῦσε, θαρρεῖς, τὴν ψυχὴ του ἀνάμεσα σὸ σφιγμένα δόντια του. Καὶ μόνον ὅταν ἔφερε τὴν ἀγαπημένη του γυναίκα σὸ μερὸς ἔσφαλές ξεψύχησε, χωρὶς να βγάλλῃ ἕνα ἔστω στεναγμὸ...

Fernand Lafargue

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Μία περίεργη στατιστική

'Ο ἀγαθὸς περιβολάρης πὸν σκύβει με ἔηλο σὴ δουλειὰ του σπέννοντας τὰ λαχανικά του και τὰ ὄσπρια, δὲν φαντάσθηκε ποτέ, φυσικά, τὸς μεγάλους και τρομακτικούς ἀριθμοὺς τῶν σπόρων πὸν δύναται να χωρέσῃ ἕνα «κιλὸ» σπορᾶς πὸν ἐμπιστεύεται σὴ γῆ.

'Η παρακάτω στατιστικὴ δείχνει πόσους σπόρους ἔξ ἐκάστου φυτοῦ περιεχει ἕνα κιλὸ σπορᾶς.

Λοιπὸν ἀρχίστε να μετράτε : Τῆς κολοκυθιάς 3 000 σπόρους, τῆς πιζελιάς 3 - 4.500, τῆς φασιλιάς 3.500, τῆς φακῆς 12.000, τῆς ἀγκινθᾶς 25.000, τὸν πεποῦ 35.000, τὸν σπαραγγιὸ 50.000, τῆς ὀβᾶς 52.000, τὸν σπανοκίου 100.000, τὸν ραπανάκιου 120.000, τῆς πιπεριάς 150.000, τὸν κρεμμυδιὸ 250.000, τὸν μαϊντανὸ και τῆς ντομάτας 350.000, τὸν πρῶσου 400.000, τὸν ἀντιδιὸ 600.000, τὸν ραδικιὸ 700.000, τὸν μαρουλιὸ 800.000, τῆς ξυνιθῆρας 1.000.000, τῆς πικραλιδίας 1.200.000 τὸν σέλινο 2.500.000, τὸν θυμαριὸ 6.000.000.

'Ἐκατομμύρια σπόροι σ' ἕνα κοιλώγραμμο. Εὐτυχῶς πὸν ὁ κηπουρὸς δὲν εἶνε ὑποχρεωμένος, ὅταν ἔχη να φυτεύσῃ κερμὶ δεκαριά στρέμματο, π. χ. σέλινο, να τὰ φυτεῖ ἕνα ἕνα, ὅποτε δὲν θὰ πρόφτανε να μετράῃ...

***

'Ο πρῶτος εἰσηγητῆς τῆς 10ῶρου ἐργασίας

'Η πρώτη φωνὴ γιὰ τὸ δεκάωρο τῆς ἐργασίας ὑψώθη σὸ Ἀγλικὸ κοινοβούλιο ἀπὸ τὸ βουλευτὴ Σαλφῶρδο 'Ιωσήφ Βρόδθερτον. 'Ο Βρόδθερτον, ἐργάτης βαμβακοϋειλοῦ κατὰ τὴ νεότητά του, ὑποστήριξε με τὴση δύναμη τὸ ζήτημα και με τὸσο μελανὰ χρώματα ἐξωγράφησε τὸς κόπους και τὰ παθήματα τῶν ἐργατῶν, ὅστε οχι μονάχα κέρδισε τὴν ὑπόθεση, ἀλλὰ και ἀπεθεωρή ἀπὸ τὴν Ἀγλικὴ βουλή. Τότε μάλιστα ἐσηκώθη ὁ λόρδος 'Ιάκωβος Γράχαμ και μαζί με ἄλλα ἐγκωμιστικὰ γιὰ τὸ Βρόδθερτον εἶπε κι' αὐτὰ : 'Δὲν ἐγνώριζα ὡς τώρα τὴν ταπεινὴ καταγωγὴ τὸν Βρόδθερτον. Ἀλλὸ δὲν ἔδοκίμασα ποτέ τὴση ὑπερφάνεια γιὰ τὸ κοινοβούλιο, ὅση σὴν περιστασι αὐτὴ πὸν βλέπω ἀνθρώπο ἀπὸ τόσο ταπεινὴ καταγωγὴ να τιμᾶ με τὴν παρουσία του τὸς κληρονομικούς εὐγενεῖς τὸν τόπου !»

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἐπευγόντως δωμάτιον μετὰ ἡ ἀνευ ἐπίπλων διὰ σβαρὸν κύριον. Ἀπευθυντέον σύνταξιν «Μπουκέτου», 7-10 μ. μ.

Τὸν ἄρεσε να μαζεύη χρέημα, χρέημα, χρέημα...